

Tarihin Boyayye na Aya ta Arba'in — Lamba ta Goma Sha Uku

Lamba Sha Uku

Jeff Pippenger

2026-05-28

A matsayin babban alama na dubu dâri da arba'in da huđu, Bitrus yana tsaye a Panium a shekara ta 2026 yana aiki domin gyara annabcin karya na 18 ga Yuli, 2020. Aikin da yake yi a wannan fanni ya yi daidai da aikin gyaran Josiah Litch game da 11 ga Agusta, 1840 da kuma tantancewar Samuel Snow game da 22 ga Oktoba, 1844. Gyaran Litch ya ba da karfi ga sakon mala'ika na farko, sa'an nan kuma na Snow ya ba da karfi ga sakon mala'ika na biyu. Ba da karfi ga sakonnin mala'iku na farko da na biyu yana zama alamar ba da karfi ga sakon mala'ika na uku. Siffofin na farko da na biyu ana wakilta su a cikin na uku a matsayin hađuwa ta sakon kaiton waje da kuma sakon ciki na kukan tsakar dare na misalin budurwai goma.

A cikin ninki uku na annabci, na fari da na uku—wadanda kuma su ne mafari da karshe—za su mallaki siffofi masu daidaituwa. Kwanan nan, wani dânuwa ya gano gaskiyoyi da dama masu alaƙa da annoba ta fari ta Ru'ya ta Yohanna tara, wadanda, sa'ad da aka yi amfani da su a karƙashin ka'idar Alfa da Omega, suke nuna wani karin tabbaci mai zurfi game da “girgizar ƙasa” ta Ru'ya ta Yohanna goma sha dâya. Dokar Lahadi a Amurka ita ce “girgizar ƙasa” wadda aka fara cika ta a Juyin Juya Hali na Faransa, lokacin da aka kifar da Faransa, wadda take dâya daga cikin al'ummai goma wadanda suka kafa tsarin annabci na Roma arna a cikin littafin Daniyel. Saboda haka, sura ta goma sha dâya ta ce kashi na goma na birnin ya fâdi.

A cikin wannan sa'a kuwa aka yi wata babbar girgizar ƙasa, kuma kashi dâya cikin goma na birnin ya rushe, kuma a cikin girgizar ƙasar aka kashe mutane dubu bakwai; sauran kuma suka firgita, suka kuma ba Allah na sama dâukaka. Ru'ya ta Yohanna 11:13.

Nan da nan bayan wannan aya ne Musuluncin annoba ta uku ya iso.

Bala'i na biyu ya shige; ga shi kuma, bala'i na uku yana zuwa da sauri. Ru'ya ta Yohanna 11:14.

Majagaba sun yi tsammanin cewa “masifa ta uku” za ta biyo bayan masifa ta biyu nan da nan, amma kalmar da aka fassara da “da sauri” tana nufin aukuwa ba zato ba tsammani kuma cikin gaggawa, abin da yake siffar hare-haren ba-zata na Musulunci. Masifa ta uku ba za ta zo a ranar 22 ga Oktoba, 1844 ba kamar yadda majagaban suka zato, amma sa'ad da ta zo, za ta auku “ba zato ba tsammani kuma cikin gaggawa,” kamar yadda ya faru a 9/11, ta haka tana nuna farkon hatimcewar dubu dâri da arba'in da huđu, wadda take ƙarewa kađan kafin girgizar ƙasa ta dokar Lahadi.

“Girgizar ƙasa” ta dokar Lahadi ita ce girgizar dabbar “ƙasa,” kuma sa'ad da 9/11 ya auku, 'Yar'uwa White ta bayyana cewa Ubangiji ya tashi domin ya “girgiza ƙasa kwarai da gaske.” A farkon hatimcewa da kuma a ƙarshenta, ana girgiza dabbar ƙasa, saboda haka “babbar girgizar

ƙasa.”

“Ban taɓa faɗin wannan ba. Na faɗa cewa, sa’ad da nake kallon manyan gine-ginen nan suna tashi can, bene a kan bene, ‘Wane irin munanan al’amura ne za su faru sa’ad da Ubangiji zai tashi domin ya girgiza duniya ƙwarai! Sa’an nan kalmomin Ru’ya ta Yohanna 18:1–3 za su cika.’” Review and Herald, July 5, 1906.

Ubangiji yana “tashi” ne sa’ad da ake samun sauyi a cikin aikinSa na zamanai, kamar yadda ya faru lokacin da aka jejeffi Istifanas da duwatsu, da kuma a ranar 22 ga Oktoba, 1844, lokacin da shari’ar matattu ta fara. Sa’ad da shari’ar masu rai ta fara a 9/11, Ubangiji ya sāke tashi, sannan kuma Ya girgiza dabbar ƙasa, kamar yadda zai yi a ƙarshen hatimtar mutum dubu ɗari da arba’in da huɗu, sa’ad da Ya sauya aikinSa na zamanai daga cocinSa zuwa waccan garkensa ta dabam, wato waɗanda har yanzu suke cikin Babila.

Abin da ɗan’uwa Daniel ya gano shi ne siffon annabi na masifa ta fari, waɗanda suka yi daidai da shaidar “babbar girgizar ƙasa” ta babi na goma sha ɗaya, cikin jituwa da tarihi da kuma fahimtar magabata game da tarihin da ya cika masifa ta fari.

Sai mala’ika na biyar ya busa ƙaho, sai na ga tauraro ya fāɗo daga sama zuwa ƙasa; aka ba shi maɓallin ramin marar tushe. Sai ya buɗe ramin marar tushe; hayaki kuma ya tashi daga ramin, kamar hayaƙin babbar tana; rana da sararin sama kuwa suka yi duhu saboda hayaƙin ramin. Kuma daga cikin hayaƙin sai fara suka fito zuwa bisa duniya: aka kuwa ba su iko, kamar yadda kunamai na duniya suke da iko. Aka umarce su kada su cutar da ciyawa duniya, ko da wani abu kore, ko kuwa wani itace; sai dai mutanen nan kaɗai waɗanda ba su da hatimin Allah a goshinsu. Ru’ya ta Yohanna 9:1–4.

Majagaba sun yi daidai wajen jingina waɗannan ayoyi ga tarihin da ya gabatar da Mohammed, wanda aka haifa a shekara ta 570, ya haɗa ƙabilu a 606, ya karɓi wahayi na farko a 610, ya yi hijira zuwa Madina a 622, ya fara yakinsa a 624, kuma ya rasu a 632. “Ramin marar ƙasa” a ma’anar annabci yana wakiltar sabon bayyanuwar Shaidan, amma Mohammed ya fara ne a Arabiya, wadda kuma ake sani da ramin marar ƙasa saboda faffadan hamadarta.

Muhammad ya zama sarkin annabci, ko kuma kamar yadda aka yi masa lakabi, “amintacce” a shekara ta 606, sa’ad da ya warware sabanin da ya tashi a tsakanin ƙabilu dabam-dabam waɗanda suka shiga ruɗani game da wa ya kamata a ba izinin mayar da dutsen kusurwa na “baƙin dutse” na Ka’aba. Ka’aba gini ne mai siffar kubu (saboda haka sunan “Ka’aba,” wanda ke nufin “kubu” a Larabci) da yake a tsakiyar Babban Masallacin Makka a ƙasar Saudiyya. Tsayinsa kusan ƙafa 43 ne, faɗinsa ƙafa goma sha ɗaya, tsawonsa kuma ƙafa goma, an gina shi da dutsen granit da marmara, kuma ana rufe shi da baƙar kyallen alharini da auduga. Ka’aba ta wanzu tun kafin Muhammad, kuma bisa ga al’adar Musulunci, tun asali Annabi Ibrahim da ɗansa Isma’ila ne suka gina ta a matsayin gidan ibada ga Allah Maƙaɗaici. Cikin ƙarnuka, ta cika da gumaka kuma ƙabilun Larabawa suka yi amfani da ita a matsayin haikalin arna.

Ka’aba ita ce cibiyar ruhaniya ta duniyar Musulunci—gini mai sauki, tsoho, wanda yake wakiltar tauhidi, haɗin kai, da alaƙar da ke tsakanin bangaskiyar Ibrahimiyya da Musulunci. Musulmi ba sa ɗaukar ta a matsayin “gidan Allah” a ma’ana ta zahiri, sai dai a matsayin cibiyar da Allah Ya naɗa

domin a karkata ibada gare ta. Ayyukan Muhammadu a lokacin da Ka'aba ta rushe sannan aka sake gina ta su ne inda jagorancinsa ya fara.

Wata kwararar ruwa ta lalata Ka'aba, sai kabilar Quraysh ta sake gina ta. Da lokacin mayar da Baƙin Dutse (Hajar al-Aswad) zuwa kusurwarsa ya yi, kabilu daban-daban suka yi ta gardama a kan wa zai sami wannan ɗaukaka. Suka yarda cewa mutum na gaba da zai shiga wurin shi ne zai yanke hukunci. Muhammadu ya shigo, sai ya warware sabanin cikin hikima: Ya ɗora Baƙin Dutsen a kan wani zane, ya sa wakili daga kowace kabila ya ɗaga shi tare, suna ɗaukarsa tare, sa'an nan kuma shi da kansa ya ajiye shi a wurinsa. Wannan al'amari ya ba shi babban girmamawa da laƙabin Al-Amin ("Amintacce") a cikin mutanen Makka. Wannan yana ɗaya daga cikin manyan al'amuran kafin annabci da ake haskakawa a cikin jadawalai masu yawa. "Baƙin Dutse" shi ne dutsen ginshiki da Muhammadu ya ajiye, wanda shi ne sarkin annabci a kan Musulunci. Baƙin dutsen ginshiki bayyanannen kwaikwayon ƙarya ne na Almasihu (ainihin dutsen ginshiki), kuma gurɓacewar gidan Ka'aba bayan shekaru na shigar da gumaka ita ma Muhammadu ne ya warware ta.

Bayan da Quraysh suka karya Yarjejeniyar Hudaybiyyah, Muhammadu ya nufi Makka da rundunar Musulmi kimanin 10,000. Birnin ya mika wuya tare da ƙaramin yaƙi ƙwarai. Sa'an nan Muhammadu ya shiga cikin Ka'aba, ya hallaka gumaka 360 da suke cikinta, kuma ya sake keɓe wannan haikali domin bautar Allah ɗaya (Allah). Ta haka ne, Muhammadu, sarkin Musulunci, ya aza dutsen kusurwa, kuma ya tsarkake haikalin daga bautar gumaka.

Akwai ikoki uku da suka fito daga ramin marar ƙasa a cikin littafin Ru'ya ta Yohanna, kuma kowanne daga cikin ukun yana wakiltar Almasihu na ƙarya. Shaidan, macijin nan, yana neman ya zama kamar Maɗaukaki, yana zaune a kan kursiyinsa da ikilisiyarsa.

Yaya ka ƙado daga sama, ya Lusifer, ɗan safiya! Yaya aka sare ka har ƙasa, kai wanda ka raunana al'ummai! Gama ka ce a cikin zuciyarka, Zan hau zuwa sama, zan ɗaukaka kursiyina a bisa taurarin Allah: zan kuma zauna a kan dutsen taro, a gefen arewa: zan hau a bisa maɗaukakan gizagizai; zan zama kamar Maɗaukaki. Duk da haka za a jefa ka ƙasa zuwa jahannama, zuwa gefunan rami. Ishaya 14:12–15.

Macijin atheism ya fito daga ramin marar iyaka a Wahayi sura ta goma sha ɗaya, kuma dabbar Katolika tana tashi daga ramin marar iyaka sa'ad da aka warkar da mummunan rauninta mai kisa.

Dabbar nan da ka gani ta kasance, yanzu kuwa ba ta nan; za ta fito daga ramin marar iyaka, kuma za ta tafi cikin hallaka. Kuma mazaunan duniya za su yi mamaki, waɗanda ba a rubuta sunayensu a cikin littafin rai tun kafuwar duniya ba, sa'ad da suka ga dabbar da ta kasance, yanzu kuwa ba ta nan, duk da haka kuma tana nan. Ru'ya ta Yohanna 17:8.

Dabbar Katolika tana hawa gadon sarautar duniya a lokacin dokar Lahadi sa'ad da aka kafa haɗin kan nan mai sassa uku. Kamar macijin nan, Katolika tana da'awar cewa ita Allah ce, kamar yadda Bulus ya fayyace daidai ƙwarai.

Kada kowa ya ruɗe ku ta kowace hanya; gama wannan rana ba za ta zo ba, sai an fara yin ridda, kuma a bayyana mutumin nan na zunubi, ɗan hallaka; wanda yake gāba, yana kuma

daukaka kansa sama da duk abin da ake kira Allah, ko kuma abin da ake bautawa; har ya zauna cikin Haikalin Allah kamar shi Allah ne, yana nuna kansa cewa shi Allah ne. 2 Tassalunikawa 2:3, 4

Kamar dodon, dabbar Katolika ma maƙiyin Almasihu ce; dukansu biyun suna da'awar su ne Allah, kuma hallakarsu ta farshe tana da alafa da shaidarsu ta Littafi Mai Tsarki, domin an saukar da dodon zuwa jahannama, dabbar kuma ɗan hallaka ne. Hallaka kuwa ita ce halaka ta farshe.

“Kudurin magabcin Almasihu na aiwatar da tawayen da ya fara a sama zai ci gaba da aiki a cikin 'ya'yan rashin biyayya.” Testimonies, juzu'i na 9, 230.

“Ta wurin shugaban cocin Roma aka ci gaba da yin wannan aikin a nan duniya kamar yadda aka yi shi a kotunan sama kafin a kori sarkin duhu. Shaidan ya nemi ya gyara dokar Allah a sama, ya kuma kawo wani gyara na kansa. Ya daukaka nasa hukunci sama da na Mahaliccinsa, ya kuma sa nufinsa sama da nufin Jehobah, kuma ta haka a zahiri ya bayyana cewa Allah mai iya kuskure ne. Shugaban cocin kuma ya bi wannan hanya ɗaya, kuma da yake yana jingina rashin kuskure ga kansa, yana neman ya daidaita dokar Allah domin ta dace da nasa ra'ayoyi, yana zaton kansa mai iya gyara kurakuran da yake tsammanin yana gani cikin ka'idodi da umarnan Ubangijin sama da fasa. A zahiri yana cewa wa duniya, Zan ba ku dokoki mafi kyau fiye da na Jehobah. Wane irin cin mutunci ne wannan ga Allah na sama!” Signs of the Times, Nuwamba 19, 1894.

Addinin Musulunci, wanda Muhammadu ya wakilta a tarihin farni na bakwai, shi ma ya fito daga ramin marar iyaka sa'ad da aka juya mabudin da aka ba Muhammadu. Da aka bude ramin, “hayaki” ya fito wanda ya duhantar da rana da sararin sama. Majagaba sun yi daidai wajen gane cewa “mabudin” da ya bude ramin shi ne yakin Nineveh.

Sa'ad da muka kusanci ayoyi uku na farko na Wahayi sura tara bisa ga fahimtar majagaba, cikin mahallin amfani sau uku na annabci, muna samun cewa siffon annabci na waɗannan ayoyi, waɗanda suke wakiltar kaiton farko, suna zama irin siffon annabci na kaiton na uku wanda yake zuwa “da sauri” a babban girgizar fasa. Dokar Lahadi tana wakiltuwa ta wurin yakin Nineba.

Bitrus ne ke da alhakin gyara annabcin farya game da kwallayen wuta na Nashville, kuma ya gane cewa daidaitaccen amfani da gargadin Ellen White game da kwallayen wuta a kan Nashville yana nuna farkon “hallakar dubban birane waɗanda kusan gaba ɗaya aka ba su ga bautar gumaka.”

Kwallayen wutar Nashville suna nuna farkon wani zamani na hallaka a kan birane, kuma suna kuma nuna farkon shelar sakon gajeren kukar tsakar dare. Wannan saƙo yana farawa da wani hari na ba-zata daga Musulunci, kuma wannan zamani yana karewa da wani hari na ba-zata daga Musulunci a lokacin babbar girgizar fasa. Zamanin shelar kukar tsakar dare yana nuna farshe lokacin hatimtar mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu, wanda ya fara da hari na ba-zata na Musulunci a ranar 9/11.

Sa'an nan ne hatimcewar mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu ta fara, daidai da layin Balaam da jakin, inda akwai duka uku da suke kaiwa farshe ga dokar Lahadi, amma inda hari na biyu da ba a zata ba ya haɗa da 7 ga Oktoba, 2023 a kan tsohuwar fasa mai daukaka, sa'an nan kuma a wurin

kwallayen wuta na Nashville. Dukan layukan sun yi daidai, kuma Bitrus ya fahimci cewa budê wadannan gaskiyoyi daga hatimi, wadanda aka wakilta a matsayin mutumin goga mai kura yana tattara jauhari da suka warwatse yana jefa su cikin akwatin adanawa, aikin Zakin kabilar Yahuza ne.

Zakin Yahuda ya bayyana sakon gyararre na Bitrus na Nashville a matsayin abin da ya faru a karshen lokacin hatimcewar dubu dari da arba'in da huɗu, wadda aka wakilta a cikin boyayyen tarihin aya ta arba'in na Daniel goma sha ɗaya, kuma musamman a cikin bangaren wannan boyayyen tarihin da aka wakilta a ayoyi goma sha ɗaya zuwa goma sha biyar na wannan babin. A cikin wadannan ayoyi yaƙin Raphia da yaƙin Panium suna kaiwa ga dokar Lahadi ta aya ta goma sha shida, wadda aka wakilta da yaƙin Actium. Sa'ad da yaƙin Panium ya haɗu da yaƙin Actium a dokar Lahadi, sai kuma a maimaita yaƙin Nineveh.

“Maɓallin” da aka ba wa Mohammed, sarkin Musulunci, wanda sunansa ba kawai yana nuna hali ko ainihin Musulunci ba ne, amma kuma yana nuna wurin hallaka da aka alama da yaƙin Nineveh. Sunan sarkin, “a harshen Ibraniyanci shi ne Abaddon,” kuma “a harshen Helenanci sunansa Apollyon.” Helenanci da Ibraniyanci suna jaddada Tsohon da Sabon Alkawari, kuma suna koyar da mu cewa Abaddon yana nufin “wurin hallaka,” Apollyon kuma yana nufin “mai hallakarwa.” A aya ta goma sha ɗaya ta Ru'ya ta Yohanna sura tara, sarkin da yake bisa Musulunci shi ne Mohammed, amma kuma shi ne “mala'ikan ramin marar kasa,” wato Shaidan. Kamar yadda shugaban cocin Roma yake antichrist a matsayin hannun daman Shaidan a duniya, haka kuma Mohammed yana karkashin iko kai tsaye na Shaidan, mala'ikan ramin marar kasa.

A lokacin dokar Lahadi, ana tilasta haɗin kai na ninki uku a kan duniya, kuma mummunan raunin da aka yi wa papacy a 1798, wanda ta haka aka nuna karshen Zamanin Duhu, yana warkewa. Sa'ad da mummunan raunin ya warke, sai lokaci na biyu na Zamanin Duhu ya zo, kuma a babban girgizar kasa wadda ita ce dokar Lahadi, Musulunci yana juya maɓalli, hayaƙi kuwa kamar daga makera yana rufe rana da taurari, yayin da duhu ya komo. Ana maimaita yaƙin Nineveh a lokacin dokar Lahadi, gama shi ne maɓallin da yake kawo lokaci na biyu na duhu. A can ridda ta kasa tana biyo bayan halakar kasa. A can “active despotism” yana mallakar cikakken iko, gama hayaƙin Musulunci wanda yake duhun rana da taurari a yaƙin Nineveh yana kamar makera mai kuna. “Makera mai kuna” ta kasance wani ɓangare na alƙawarin Allah da Ibrahim.

Sai ya zama, sa'ad da rana ta fāɗi, kuma duhu ya yi, ga shi, wata tanderu mai hayaƙi, da fitila mai ci da wuta suka ratsa tsakanin wadannan gutsattsarin. Farawa 15:17.

Murhun hayaƙin da ya ratsa tsakanin haɗayun alƙawarin Abram ya nuna bautar da aka yi a Masar wadda aka wakilta a cikin wannan nassi a aya ta goma sha uku.

Sai ya ce wa Abram, Ka sani tabbatacce cewa zuriyarka za ta zama baƙuwa a cikin kasar da ba tasu ba ce, za su kuma bauta musu; su kuwa za su wahalar da su har shekara dari huɗu. Farawa 15:13.

“Matattar wuta mai kuna,” kamar matattar Nebukadnezzar a sura ta uku ta littafin Daniyel, tana wakiltar bautarwa da bauta, kamar yadda ya kasance yanayin Shadrak, Meshak, da Abednego.

“Amma kamar taurari a cikin fadāḍḍen zagayen tafarkinsu da aka kaddara musu, nufin Allah bai san gaggawa ba, bai kuma san jinkiri ba. Ta wurin alamomin babban duhu da tanderun hayaki, Allah ya bayyana wa Ibrahim bautar Isra’ila a Masar, ya kuma bayyana cewa lokacin bakuncinsu zai zama shekara dari huɗu. “Bayan haka,” in ji Shi, “za su fito da dukiya mai yawa.” Farawa 15:14.” The Desire of Ages, 33.

Amma Ubangiji ya ḍauke ku, ya kuwa fitar da ku daga matattarar baƙin ƙarfe, wato daga Masar, domin ku zama masa jama’ar gādo, kamar yadda kuke a yau. Kubawar Shari’a 4:20.

Hayakin da yake duhunata rana da wata sa’ad da aka juya mabuḍin yaƙin Nineba yana nuna tsanantawar da take fara gaske a dokar Lahadi. Sai kuma a maimaita tsanantawar zamanan duhu. Magabatanmu na farko sun yi daidai wajen gane cewa yaƙin Nineba shi ne “mabuḍin” da ya kawo Musulunci cikin tarihin annabci a matsayin bala’i na fari a shekara ta 627. Yaƙin yana tsakanin Roma da Farisa, kuma yana wakiltar nasara ga Roma, amma ita ce abin da ake kira nasarar Pirrus. Nasara ce wadda a zahiri take zama cutarwa ga mai nasarar. Wannan jumla ta samo asali ne daga nasarar da sarki Pirrus na Epirus ya yi. Bayan yaƙe-yaƙe biyu da ya yi da Romawa (Heraclea a 280 BC da Asculum a 279 BC), ya doke rundunar Roma amma ya rasa babban kaso na nasa sojoji. Bisa ga tatsuniya, sai ya ce, “Idan aka sake samun irin wannan nasara sau ḍaya, to mun lalace.”

Yaƙin Nineba nasara ce ta dabarun yaƙi ga Roma, amma da zarar ya ƙare, ba Roma ko Farisa ba su da ikon da za su iya da shi su yi nagartacciyar tsayayya ga afkuwar Musulunci daga baya. Farisa ita ce Amurka, kuma Roma ita ce papacy a cikas zamani na yaƙin Nineba. Mediya-Farisa a matsayin iko mai ƙaho biyu tana wakiltar ikon mai ƙaho biyu na Amurka. A lokacin dokar Lahadi, Amurka ƙaho ḍaya ce kawai, domin kafin dokar Lahadi a riga an kafa siffar dabbar, kuma wannan kafuwa ta ƙunshi haḍa ƙahonan biyu su zama ḍaya. A cikin Daniyel takwas, akwai ƙaho biyu da ke wakiltar Daular Mediya-Farisa, kuma ƙahon Farisa ne ya fito a baya.

Sa’an nan na ḍaga idanuna, na duba, sai ga shi, a tsaye a gaban kogin wani rago mai ƙaho biyu; ƙahonin biyu kuwa dogaye ne; amma ḍaya ya fi ḍayan tsawo, kuma wanda ya fi tsawon ne ya fito a baya. Daniyel 8:3.

Kahonin nan biyu na Amurka—na Republicanism da na Protestantism—suna haɗe su zama guda ḍaya sa’ad da coci da kasa suka zo tare domin su kafa siffar dabbar. Wannan samuwar tana cika gaba ḍaya ne sa’ad da aka tilasta alamar dabbar a ƙarƙashin dokar Lahadi. Wannan yana bayyana Amurka a matsayin Farisa ne kawai a lokacin dokar Lahadi. Roma ta ci Farisa da yaƙi a yaƙin Nineba. Yadda Roma ta ci Farisa yana da muhimmancin tarihi, sabili da dabarun Heraclius, Sarkin Roma.

A taƙaice dai, Heraclius ya kai hari ne na ba-zata, ba irin hari na gaba kai tsaye ba. Ƙoƙarinsa na cim ma wannan ba-zata an rubuta su a tarihi. Wannan ba-zatan ya haḍa da shawararsa ta kai hari a lokacin hunturu, abin da ba kasafai ake yi ba a waɗannan zamanai na tarihi, amma abin bai tsaya a nan ba. Heraclius ya fara mamayewarsa a tsakiyar watan Satumba na shekara ta 627 daga arewa (tuddan Armeniya). Maimakon ya bi hanyar da ake tsammani ta nufi kudu kai tsaye zuwa babban birnin Farisa, Ctesiphon, sai ya yi wata babbar karkacewa, yana matsawa zuwa kudu maso gabas a kan yankunan iyaka (kimanin iyakar Turkiyya da Iran ta yanzu). Sa’an nan ya juya zuwa kudu da

yamma, ya ketare Kogin Great Zab a ranar 1 ga Disamba, 627. Wannan ya sa rundunarsa ta isa Filaton Nineveh (gabar gabas ta Kogin Tigris), kusa da kango na tsohuwar Nineveh. Wannan motsi ya kasance daga kudu zuwa arewa dangane da sojojin Farisa—sabanin abin da Farisawa suka zata. Sun yi tsammanin zai ci gaba da matsawa kudu zuwa Ctesiphon. Wannan ya ba kwamandan Farisa, Rhahzadh, mamaki, ya kuma tilasta masa ya bi Heraclius zuwa kasar da ba ta dace da shi ba. Hakan ya ba Romawa damar zaɓar filin yaƙi a filayen da suke kusa da Nineveh. Wannan dabara ta hana Romawa makale tsakanin sojojin Farisa, ta kuma ba su hanyar tsira idan bukatar hakan ta taso. Idan aka haɗa wannan da hazo a ranar yaƙi da kuma dabarar ja da baya ta karya a lokacin ainihin faɗan, to akwai mataƙai da dama na ba-zata. Wannan jarumtar mamaye ƙasa a lokacin hunturu da kuma hanyar kewaye ta gefen da ta kutsa zurfi cikin yankin Farisa ana ɗaukarta a matsayin ɗaya daga cikin manyan nasarorin soja na Heraclius. Ta taimaka wajen karya ƙarfin gwiwar Farisa, ta kuma ba da babbar gudummawa ga nasarar Romawa ta ƙarshe a dogon yaƙin.

“A yaƙin Nineveh, wanda aka yi da tsananin ƙarfi tun daga ketowar alfijir har zuwa awa ta goma sha ɗaya, an ƙwace tutoci ashirin da takwas daga hannun Farisawa, ban da waɗanda watakila an karya ko an yage; mafi girman bangaren rundunarsu aka ragargaza sarai, kuma masu nasara (Romawa), suna boye asarar da suka yi da kansu, suka kwana a filin daga. An buɗe birane da fada-fadan Assuriya ga Romawa a karo na farko.

“Sarkin Roma bai sami ƙarfi ta wurin nasarorin yaƙe-yaƙen da ya samu ba; kuma a lokaci guda, ta kuma waɗancan hanyoyi guda, aka shirya hanya domin tarin Sarakuna daga Arabiya, kamar fara daga wannan yanki ɗaya, waɗanda, suna yaɗa a tafiyarsu baƙin kuma ruɗaɗɗen addinin Muhammadu, da sauri suka mamaye duka daular Farisa da kuma daular Roma.

“Ba za a iya neman cikakkiyar misali na wannan gaskiya fiye da wanda aka bayar a cikin kalmomin ƙarshe na babin daga Gibbon, daga inda aka ɗauko sassan da suka gabata ba. ‘Ko da yake an kafa runduna mai nasara a ƙarƙashin tutar Heraclius, wannan ƙoƙari da ba na al’ada ba yana kama da ya gajiyar da ƙarfinsu maimakon ya motsa shi. Yayin da sarki ya yi nasara a Constantinople ko Urushalima, wani gari marar suna a iyakar Suriya Sarakawa suka washe, suka kuma ragargaza wasu sojoji da suka matsa domin su kawo masa ɗauki,—wani al’amari na yau da kullum kuma marar muhimmanci, da ba domin ya kasance share fagen wata babbar juyin juya hali ba. Waɗannan ’yan fashi su ne manzannin Mohammed; haukaciyar jarumtarsu ta fito daga hamada; kuma a cikin shekaru takwas na ƙarshe na mulkinsa, Heraclius ya rasa ga Larabawa waɗannan larduna guda ɗaya da ya ƙwato daga hannun Farisawa.

“Ruhun yaudara da zafin kishin addini, wanda mazauninsa ba a cikin sammai yake ba,’ aka sake shi a duniya. Ramin marar ƙasa bai bukaci komai ba face maɓalli domin a buɗe shi, kuma wannan maɓallin shi ne faɗuwar Chosroes. Cikin raini ya yayyage wasiƙar wani baƙon ɗan ƙasa daga Makka. Amma sa’ad da daga ‘haskensa na ɗaukaka’ ya nitse cikin ‘hasumiyar duhu’ wadda babu idon da zai iya huda ta, sai sunan Chosroes ya kusa bacewa daga tunawa a gaban na Mohammed; kuma jinjirin wata kamar yana jira ne kawai ya fito har sai tauraron ya faɗi. Chosroes, bayan cikakkiyar shan kayensa da kuma rasa daularsa, aka kashe shi a shekara ta 628; kuma shekara ta 629 ta shahara da ‘cinye Arabiya,’ da kuma ‘yaƙin farko na Mohammediyawa da Daular Roma.’ ‘Sai mala’ika na biyar ya busa, na kuma ga wani tauraro ya faɗo daga sama zuwa duniya; aka ba shi maɓallin ramin marar ƙasa. Sai ya buɗe ramin

marar kasa.’ Ya fāḍo zuwa duniya. Sa’ad da ƙarfin Daular Roma ya ƙare, kuma babban sarkin Gabas ya kwanta matacce a cikin hasumiyarsa ta duhu, wawason wani baƙon gari a kan iyakokin Suriya ya kasance ‘shimfidār wata babbar juyin juya hali.’ ‘‘Yan fashin kuwa su ne manzannin Mohammed, kuma mahaukaciyar jarumtarsu ta fito daga jeji.’’ Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 495–497.

Yaƙin Nineve yana wakiltar Roma ta zamani tana cin nasara a kan Amurka a lokacin dokar Lahadi, amma nasara ce mai tsada ƙwarai, domin wani hukunci mai ci gaba a kan Roma yana farawa a lokacin dokar Lahadi.

Khosrowes shi ne shugaban daular Farisa; saboda haka Farisa, wadda ke wakiltar faduwar Amurka a lokacin dokar Lahadi, ita ce mabuḍin da ke buḍe ramin marar ƙarshe a lokacin faduwar mulki na shida cikin annabcin Littafi Mai Tsarki. Tana wakiltar dokar Lahadi ta ayoyi na goma sha shida, talatin da ḍaya, da arba’in da ḍaya na Daniyel goma sha ḍaya, haka kuma, Ru’ya ta Yohanna goma sha uku aya ta goma sha ḍaya.

Ku lura da sharhin majagaba Stephen Haskell game da waḍannan ayoyi da tarihin iri ḍaya:

“Larabawa, ko Sarakuna, ba su taɓa yin wani tasiri a cikin duniya ba. A tarihin al’ummai, waḍannan ’yantattun mutanen hamada sun shuḍe ba tare da an kusan lura da su ba. Addinin Muhammadu ya haɗa kabilun da suka warwatsu, ya kuma tura su gaba a matsayin masu cin nasara a kan al’ummai. Gagarumin saurin ci gaban da ya raka makaman Sarakuna ya samo asali, a babban ɓangare, daga rikicin da ya kasance tsakanin Romawa da Chosroes, shugaban daular Farisa ta zamani. Wannan rikici ya kai ga faduwar wannan na ƙarshe. Farisa ta zamani ta kasance kamar katangar shamaki, tana hana ikon Muhammadu ya yi ƙarfi; amma da wannan iko ya faɗi, shamakin ya gushe, aka buḍe ‘rijiyar marar iyaka,’ Sarakuna kuwa suka mamaye duniya kamar ambaliya. Sa’ad da aka buḍe ‘rijiyar marar iyaka, sai hayaki ya tashi wanda ya ɓoye fuskar rana.’ Wannan siffa ce mai ƙarfi, tana wakiltar tasirin duhun addinin Muhammadu, yayin da ya bazu a fadin duniya.” Stephen Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 164, 165.

Wannan katangar shamaki a tarihin Roma ita ce katangar rabuwa tsakanin coci da ƙasa wadda ake kawarwa a dokar Lahadi. Akwai kuma wani ƙarin mataki ga nasarar pyrrhic ta Roma a kan Farisa a yaƙin Nineveh, domin a da akwai wani yaƙin Nineveh na baya, wanda yake wakiltar Alfa, kuma yaƙin na shekara ta 627 yana wakiltar Omega. Yaƙin na baya ya faru ne a shekara ta 612 K.H., kusan shekaru dubu ḍaya da ḍari biyu a tsakaninsu. A wannan yaƙin, Assuriya ta sha kashi a hannun wata ƙungiya ta haɗin gwiwa mai sassa uku, kuma hakan ya nuna ƙarshen Daular Assuriya.

A. T. Jones ya yi sharhi game da yaƙin alfa na Nineveh:

“Al’amura a cikin gwamnatin Assuriya suka ci gaba daga muni zuwa mafi muni, har a shekara ta 612 K.H. aka sake yin wani babban tawaye daga waḍannan ƙasashe uku ḍin nan, a wannan karon kuma Nabopolassar da kansa ne ya jagoranta. Wannan kuwa ya yi nasara gaba ḍaya: an mai da Nineba tarkacen kufai; kuma aka raba Daular Assuriya zuwa manyan sassa uku,—Midiya tana riƙe da arewa maso gabas da matuƙar arewa, Babila tana riƙe da Elam da dukan filaye da kwarurukan Yufiretis da Tigris, Masar kuma tana riƙe da dukan ƙasar da take

yammacin Yufiretis. Hatimin wannan kawance tsakanin Babila da Midiya shi ne auren 'yar sarkin Midiya da Nebukadnezzar, dan Nabopolassar. A cikin cika nasa bangaren wannan kawancen da aka yi gāba da Assuriya ne Fir'auna-Neko, sarkin Masar, ya haura yaƙi da sarkin Assuriya domin ya yi yaƙi da Karkemish a bakin Yufiretis, sa'ad da Sarki Yosiya na Yahuza ya fita ya yi yaƙi da shi, aka kuwa kashe shi a Megiddo. Sa'an nan, da yake duk wannan yanki na yamma na ƙarƙashin ikon sarkin Masar ne, cikin aiwatar da halattacciyar sarautarsa, wadda ya samu ta wurin nasara a yaƙi, ne ya tube Shallum, dan Yosiya, daga zama sarkin Yahuza, ya naɗa Eliyakim ya zama sarkin Yahuza a maimakonsa, yana canja sunansa zuwa Yehoyakim, kuma ya ɗora haraji a kan kasar.” 1 Tarihi 3:15; 2 Sarakuna 23:31–35.” A. T. Jones, Review and Herald, Maris 15, 1898.

A yaƙin alfa na Nineveh na shekara ta 612 K.H., Daular Assuriya ta zo ƙarshe, kamar yadda masarauta ta shida ta annabcin Littafi Mai Tsarki take ƙarewa a dokar Lahadi. Mai nasara a yaƙin shi ne ƙungiya mai ninki uku ta Babila, Masar da Mediya. A yaƙe-yaƙen wannan zamani Sarki Yosiya ya mutu a Megiddo, ta haka yana zama alamar Armageddon. A yaƙin omega na Nineveh a shekara ta 627, an saki Musulunci na annoba ta uku, sa'ad da aka kawar da katangar ƙariya da ke cikin Kundin Tsarin Mulki kamar yadda aka misalta, kamar yadda Haskell ya lura game da Farisa a matsayin “katangar shamaki” ta ƙariya da aka kawar da ita tare da cin nasarar Farisa. Mutuwar Sarki Yosiya a Megiddo tana nuna cewa yaƙin farko na Nineveh shi ne yaƙi na biyu a kwanakin ƙarshe. Na ƙarshe daga cikin yaƙe-yaƙe biyu na Nineveh a shekara ta 627, sa'ad da aka juya maɓallin aka buɗe ramin, shi ne na farko a kwanakin ƙarshe, gama na farko zai zama na ƙarshe. Yaƙin farko na Nineveh tsakanin Assuriya da ƙungiyar mai ninki uku yana kaiwa zuwa Armageddon. Zamanin na biyu na Tsakiyar Duhu yana farawa da yaƙin Nineveh kuma yana ƙarewa da yaƙin Nineveh.

Abubuwan gaskiya na ƙaho na biyar, wanda shi ne annoba ta farko ta Ru'ya ta Yohanna sura ta tara, su ne abin da majagaba suka fahimta a matsayin mafi bayyana shaidar tarihi fiye da kowane sashe a cikin littafin Ru'ya ta Yohanna. Uriah Smith ya bayyana wannan gaskiya kamar haka:

“AYA TA 1. Sai mala'ika na biyar ya busa ƙaho, sai na ga tauraro ya fāɗo daga sama zuwa ƙasa: kuma aka ba shi makullin ramin marar ƙasƙanci.”

“Domin bayani game da wannan ƙaho, za mu sāke ɗauko daga rubuce-rubucen Mista Keith. Wannan marubuci ya faɗi gaskiya sa'ad da ya ce: ‘Da ƙyar za a sami irin wannan daidaitacciyar jituwa a tsakanin masu fassara game da wani sashe na Wahayin Yahaya kamar yadda yake game da ɗora ƙaho na biyar da na shida, ko bala'i na farko da na biyu, a kan Sarakuna da Turkawa. Abu ne a bayyane ƙwarai har da ƙyar a kasa gane shi. Maimakon aya guda ko biyu su kebe kowannensu, dukan sura ta tara ta Littafin Ru'ya ta Yohanna, a sassa daidai-daida, ta shagaltu da kwatanta su biyun.’ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.”

Bitrus yana a Panium da alhakin gyara sakon ƙwallayen wuta na Nashville, kuma a karon farko an ga cewa abubuwan da suka ƙunshi annabin farko na masifa sun yi daidaito sarai da abubuwan da suka ƙunshi dokar Lahadi mai gabatowa nan ba da daɗewa ba. Zakin kabilar Yahuza ne ya buɗe wannan fahimta daga hatimi cikin jituwa da sauran layukan annabci da ya riga ya kafa. Masana tarihi za su ba da shaida ga muhimmancin harin ba-zata da Roma ta kai wa Farisawa a shekara ta

627, kuma sa'ad da suka yi haka, sun lura da yadda Heraclius ya kewayaya ya shiga bayan Farisa a lokacin hunturu a matsayin wata dabara ta boyewa har zuwa lokacin harin.

'Yar'uwa White ta sanar da mu cewa Roma tana jira ne kawai ta samu "matsayi mai anfani," sa'an nan za ta kai hari.

"Maganar Allah ta yi gargadi game da hatsarin da yake gabatowa; idan aka yi watsi da wannan, to duniyar Furotesta za ta san abin da ainihin manufofin Roma suke ne kawai sa'ad da ya riga ya makara a kubuta daga tarkon. Tana karuwa cikin karfi a cikin shiru. Koyarwarta tana yin tasirinta a majalisun dokoki, a cikin ikkilisiyoyi, da kuma a cikin zukatan mutane. Tana tara manya-manyan gine-ginenta masu daukaka da karfi, a cikin boyayyun sassan da za a maimaita tsanantawarta ta da. Cikin dabara kuma ba tare da an zarge ta ba tana karfafa rundunoninta domin cika manufofinta idan lokacin da za ta kai hari ya yi. Duk abin da take so shi ne ta sami mafificin matsayi, kuma har ma ana riga ana ba ta wannan. Ba da dadewa ba za mu gani kuma za mu ji menene manufar abin Roman nan. Duk wanda zai gaskata kuma ya yi biyayya ga maganar Allah, ta haka zai jawo zargi da tsanantawa." The Great Controversy, 581.

Kamar yadda ya kasance da Sarkin Daula Heraclius, papacy ta kasance tana matsowa zuwa ga manufarta "a boye kuma ba zato" cikin cikas Ishaya sura ta ashirin da uku, inda aka manta da karuwar Taya domin tarihin masarauta ta shida na annabcin Littafi Mai Tsarki. Harin bazata na sirri na Heraclius shi ne duniya ta manta da papacy daga 1798 har zuwa dokar Lahadi. Ka'ida bisa ka'ida, annoba ta farko tana wakiltar annoba ta uku da ta karshe. A cikin annoba ta farko an yi furuci wanda kuma ya yi daidai da tarihin Musulunci da kuma lokacin hatimtar mutum dubu dari da arba'in da huɗu.

Kuma aka umarce su kada su cutar da ciyawaƙaƙasa, ko wani abu kore, ko kuwa wani itace; sai dai mutanen nan kaɗai waɗanda ba su da hatimin Allah a goshinsu. Kuma aka ba su ikon kada su kashe su, amma a azabtar da su wata biyar; azabarsu kuma ta kasance kamar azabar kunama sa'ad da ta soki mutum. Kuma a waɗancan kwanaki mutane za su nemi mutuwa, amma ba za su same ta ba; za su kuma yi marmarin su mutu, amma mutuwa za ta guje musu. Ru'ya ta Yohanna 9:4–6.

Kafin a juya makullin a yakin Nineveh, wanda shi ne dokar Lahadi mai zuwa nan ba da dadewa ba, dubu dari da arba'in da huɗu sun riga sun sami hatimi. A lokacin dokar Lahadi, halakar birane, wadda aka fara da kwallayen wuta na Nashville, an wakilta ta a matsayin lokacin "wata biyar," sa'ad da yaƙi yake ta farko, kuma aka fara jinin-kisan na biyu na papanci a cikas amsar da aka ba shahidan Zamanan Duhu a cikin hatimi na biyar.

Kuma sa'ad da Ya buɗe hatimi na biyar, sai na ga a farkashin bagaden rayukan waɗanda aka kashe saboda maganar Allah, da kuma saboda shaidar da suka riƙe. Sai suka yi kuka da murya mai karfi, suna cewa, Har yausha, ya Ubangiji, mai tsarki kuma mai gaskiya, ba za ka yi hukunci ka kuma dauki fansar jinimummukanmu a kan mazaunan duniya ba? Kuma aka ba wa kowanensu farar riga; aka kuma gaya musu cewa su dan huta tukuna na dan lokaci kaɗan, har sai 'yan'uwan su bayin nan kuma 'yan'uwan su, waɗanda za a kashe kamar yadda aka kashe su, sun cika. Ru'ya ta Yohanna 6:9–11.

Shahidanin Zamanin Duhu su ne rukuni na farko da suke wakiltar shahidan Romawa ta Zamani a lokacin rikicin dokar Lahadi. Kafin wannan rikicin ya iso, dubu dari da arba'in da huɗu ana hatimce da su, kuma wannan aikin hatimcewa ya fara ne a 9/11 tare da zuwan Musulunci na masifa ta uku, da kuma yayyafa ruwan sama na farshen zamani. Sa'ad da shahidan farkon Zamanin Duhu suka tambayi lokacin da za a yi wa papanci hukunci, aka gaya musu cewa za a sami rukuni na biyu na shahidai sa'ad da za a maimaita Zamanin Duhu, wanda shi ne lokacin da maɓallin yaƙin Nineba zai cika a dokar Lahadi da ke gabatowa nan ba da daɗewa ba. Kafin a cika rukuni na biyu na shahidai, dubu dari da arba'in da huɗu ana hatimce da su, kuma zamanin hatimcewar da ya fara a 9/11 an bayyana shi a hatimi na biyar, gama hirar da aka gabatar a can tana samuwa a Ru'ya ta Yohanna sura ta shida, ayoyi TARA zuwa GOMA SHA DAYA, ta haka ana nuna farkon da farshen hatimcewar da 9/11. Farshen yana gabatar da hallakar Musulunci kamar yadda aka bayyana a Ru'ya ta Yohanna TARA, GOMA SHA DAYA, kuma waɗanda aka hatimce za su kasance sun cika kwarewar Daniyel kamar yadda aka wakilta a Daniyel TARA, GOMA SHA DAYA.

Za mu ci gaba da waɗannan abubuwa a makala ta gaba.